

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octombrie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Amweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 25 Septembrie n.

(?) Românii din țările de sub coroana Sf. Stefan au fost în toate timpurile oamenii ordinei și ai liniștii publice. Această ordine a fost exploatată din partea dușmanilor noștri ca o lașitate națională, ca o trădăvie murdară, prezentându-i pe Români ca pe o ceată de nemernici, care nu ar avea în capul lor nici atâtea minți cât o găină.

Acest svon era susținut în timpurile trecute. Și pe această rea credință călărau inimiciile noștri cu putere și rafinerie necugetată. Ear' pentru a pute fi asigurați de lumea străină, colportau în presa străină cele mai sinistre neadevăruri despre neamul românesc.

Ei ne batjocorau acasă și tot ei ne batjocorau și înaintea lumii.

În această batjocură însă ei se simțeau vinovați și oare-cum loviți preste ochi. Noi însă le suferim toate în credință, că înșiși răuvoitorii noștri au să se deseste, să-și vină în fire și să recunoască și în noi tot acea putere de viață și tot acea mândrie națională, care se află și în piepturile altor națiuni de pe rotogolul pământului.

Noi tăceam, — dușmanii sbierau. Noi lucram în liniște, ei se svircoliau în nesiguranță și în întunecul fricii.

Putem dice, că ne-am ridicat asemenea unui arbore mereu lovit de securi și fără cruțare despoiat de frumseță. Dar' nici loviturile, nici despoierile nu au fost în stare a opri cursul sucului ce curge în corpul nostru național.

Asemenea arborelui ne-am dezvoltat, am crescut, așa încât astăzi putem dice, că avem trupină, avem ramuri puternice și avem frumseță. . . !

Am crescut! Dar' tot în acel timp a crescut și neîmpăcata ură a dușmanului.

S'a convins adevă, că nu este bine a se mai folosi de armele vechi. Trebuiesc inventate alte arme. Trebuiesc date alte epetete mai compromițitoare și mai demne de creșut despre neamul românesc.

Cugetat și făcut!!

Românii vin acum presentați lumii în altă haină.

Ordinea și liniștea poporului românesc o scot din țințele lașității și o prezentează lumii ca o răsărită ascunsă, ca o tradare mârșavă, care în liniște lucră pentru răsturnarea a tot ce este pus pe basa și între marginile legii.

Din lași devenim răsăritori!! Din prosti ajungem a fi cuminți. Cu minte multă dăruită de Dumnezeu în contra voinței și tirăniei dușmane.

Ei s'au convins, că cu minciuna nu o pot scoate la cale.

Ei s'au convins, că liniștea poporului român nu este lașitate, — și tot ei vin astăzi ca să recunoască, că nefiind lași Români, sunt prea cuminți, prea mulcomiți și de aceea și-au dis-sunt o ceată de conjurați. Avem, — își diceau, — să convingem lumea, că așa sunt Români, după-cum noi susținem despre dînșii.

Și ne-au scos la iveală și ne-au prezentat lumii mai cuminți decât cum poate am fi într'adevăr.

În teama lor — de aceia, despre care nu ar trebui să aibă frică, ne prezentează lumii ca pe trei milioane de trădători, ca pe tot atâția răsăritori și gravitatori în afară de marginile patriei noastre.

— Nu sunt Români în Ungaria! Ear' dacă sunt, nu sunt trădători și nici răsăritori. Așa dicea lumea străină, voinde să afle adevărul din gura stăpânirii. . . !

— Ba sunt trei milioane de Români! Sunt tot atâția trădători și tăciunari!!

Și îndată se începe o grea luptă contra Românilor. Ear' ca să ne arete

ca pe trei milioane. . . se aruncă asupra presei noastre naționale.

A învins seducerea străinului! Străinii ne-au scos la iveală chiar în contra voinței stăpânitorilor.

În această grea ferebă pășesc principele de Bismarck și întreabă pe ministrul Tisza: Cum stați cu naționalitățile din Ungaria? Răspunsul: La noi nu există cestiunea naționalităților!

Atunci se aude dela tribuna din parlamentul german din gura omului de fer: Germania nu se teme de nime în lume afară de D-șeu! Adevă, am să apăr marginile Germaniei, alpi apere-și tot ca și mine patria. Omul de fer se retrage la *Friedrichsruhe*, ear' Tisza pleacă de pe fotoliul presidial.

Românii însă rămân tot ca un model de ordine.

În timpul acesta însă, pentru-ca să nu se scoată la iveală mulțimea românească, se inventează altă armă. Această armă însă este mai slabă.

Nu toți Români sunt răsăritori, ci câțiva agitatori voesc să seducă pe Români.

Acești agitatori închipuiți într'ei es liniștiți unul după altul din temniță, Români însă rămân tot popor de ordine și liniștiți.

Pentru aceea dară dușmanii noștri nu mai sciu astăzi ce să facă. Dela mulțimea desconsiderată și numită lașe, am ajuns astăzi la o mulțime mult onorată decât dușmanii, afară de o mică ceată de agitatori.

Eată cum ajung dușmanii la reșon! Eată cum va ajunge poporul român prețuit și îmbrățșat!!

Nu avem prin urmare nici un motiv de a rămâne umiți stând față în față cu actuala situație politică ce ni-s'a creat. Aceasta cu atât mai mult nu trebuie să ne geneze, cu cât dușmanii noștri se tem a ne ataca astăzi în masă.

Pentru aceea însă cu atât mai mult voesc să ne intimidăm pe toți aceia, care avem chiemarea și însărcinarea, ca să ținem buna ordine și liniștea în mijlocul poporului român.

Nu au să-și ajungă scopul, căci eată ce prevedem noi:

Înțelegerea și apropierea elementului stăpânitor de poporul românesc este numai o cestiune de timp. Timpul luptelor grele politice este aproape finit. Chiar stăpânitorii trebuie să ajungă la acel rezultat, că unui popor de trei milioane de suflete nu li-se mai pot ascunde țiile, dar' nici eminentele

calități, cu care este înzestrat de atotputernicul Dumnezeu. Ear' cine mai cugetă sau este în stare a cugeta contrarul, nu mai are decât să înceapă dela vechia istorie. Nu mai are decât să ne numească lași, ca așa să dovedim noi, dacă într'adevăr suntem sau nu suntem lași.

Dacă suntem lași, dacă nu mai suntem vrednici de numele de om, atunci de bună-seamă nu suntem răsăritori, nu suntem trădători, nu suntem gravitatori în afară, — nu suntem agitatori. Cine are după toate aceste țări convingerilor contra celor-ce noi le dăcem, are și datorința ca să lucreze cu mai multă putere contra noastră.

Atunci însă vom întreba: Cine lucră contra ordinii și a liniștii paicului popor român?

Nu cumva agitatorii și trădătorii perversi!!?

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 25 Septembrie st. v.

Afaceri interne.

O foaie vieneză a fost adus scirea, că repășirea ministrului de războiu com a generalului de artilerie baron Bauer, ar fi iminentă și că succesorul său va fi baronul Fejérváry, ear' portoliul unui ministru de honvești îl va primi secretarul de stat Gromon. Telegrama oficioasă, pe care am primit-o aseară, declară însă pe basa unor informațiuni autentice, că împărțșirea privitoare la ministrul de războiu comun e neîntemeiată și toate combinațiunile ce se leagă de ea sunt supte din degete.

Imediat după redeschiderea casei deputaților, comisiunea de instrucțiune a acesteia va lua la desbatere proiectul de lege despre asilele de copii și raportul despre starea instrucțiunii din țeară. În plul casei raportul acesta se va desbate deodată cu bugetul ministrului de instrucțiune, ear' proiectul mai sus amintit va ajunge sub discuțiune numai după terminarea desbaterii bugetare.

Din Cislaitania.

Într'un raport cu multă îngrijire redigiat despre conferența slovacă, respective croată din Laibach, diarul „Hrvatska“ din Agram spune, că a succed a unli pe toți conducătorii naționali pentru nisce hotăriri, care ce e drept nu exprimă în mod decisitor marea idee a unității slave, dar' oblesce calea spre aceasta. Hotăriri luate acum

încă nu se vor publica. Parola e: nu cerșitorie, ci pășire bărbătească. Deviza nu va suna: Noue nu ne trebuie Austria, ci „Austria are trebuință de noi!“ La alt loc diarul din cestiune asigură, că în conferență s'au fost luat hotăriri despre comunitatea cu Croația și despre îndemnarea studenților sloveni, de a cerceta universitatea din Agram.

Visita împăratului Wilhelm în Viena.

„Norddeutsche Allgemeine Ztg“ scrie: O parte a presei străine și a celei germane a creșut de cuvință a face fel de fel de comentare faptului, că un ministru austriac nu a fost de față la sosirea împăratului Wilhelm la Viena. Noi observăm la aceste, că împăratul german a fost făcut deja înainte de asta cu doi ani o vizită oficială în Viena, și cu primirea lui au fost de față nu numai ministrii comuni și cei austriaci, ci și ministrul-președinte unguresc. De astădată împăratul Wilhelm a trecut pe la Viena singur numai urmând învitarii Împăratului Francisc Iosif. Foile, care se miră din cauza absențării ministrilor austriaci, nu au avut nimic de observat, că ministrii germani încă nu au fost de față la sosirea Monarhului austriac în Rohnstock. E regretabil, că în diarele germane, spre exemplu în „Allgemeine Zeitung“ din München acest privilegiu se folosește pentru insinuațiuni la adresa contelui Taaffe, care sunt potrivite a arunca o lumină falsă asupra raporturilor germano-austriace. Dacă numitul diar dice, că contele Taaffe trebuie privit de purtătorul unei dezvoltări a lucrurilor austriace, care în ochii Germaniei nu se potrivește cu alianța ce există, noi răspundem, că activitatea contelui Taaffe se extinde singur numai pe teritoriul politicii austriace interne și apoi nu trebuie să se mai asigure în special, că Germania nu se va mesteca nici-odată în această politică.

Cine susține gimnaziul din Năsăud?

Primum din Năsăud dela o persoană, care nu a stat până acum în nici o legătură cu diarul nostru următoarele:

Năsăud, în 3 Octombrie 1890.

(A.) Cu ocaziunea pertractării procesului de presă din Cluj la 11 Septembrie a. c. apărătorul dl Iuliu Coroian, arătând între multe și tractarea vitregă, de care e împărțșit poporul românesc din partea regimului unguresc, a susținut, că acest guvern nu dotează, dar' nici nu subvenționează școale românești.

Momentul era critic. Poporul năvălia spre palat. Roederer, procuratorul general al comunei, voi să vorbească cu regele singur în prezența familiei. „Sire“, dice el, „nu aveți de a perde mai mult de cinci minute. Pentru Maiestatea Voastră nu este altă siguranță decât în adunarea națională. În câteva cuvinte descrie situația, arată, că nu se poate încrede nici în garda națională, nici în oaste, care a ținut tururile. Într'aceia se amestecă în vorbă fostul furnisor de curte, acum administrator de despărțământ. Regina însă îl opri de a vorbi. Continuând într'aceia vorbirea cu Roederer, acesta îi arătă reginei, că alt mijloc de scăpare nu e, deoare-ce tot Parisul năvălesce spre palat. Regele dice încet: „Aci nu e nimic de făcut“. După aceea cu ton înalt: „Eu voin, ca fără întârziere să ne ducă în adunarea legislativă“. La aceste cuvinte regina în nedumerire dice: „Atunci, domnule, ordoanați mai întâiu ca se să ținătească de murii acestui palat. Și cu toate aceste a trebuit să cedeze, numai ca să arete credința față cu soful ei și demnitatea sa de regină a Franciei. Înainte de a pleca întreba pe Roederer și deputații veniți: „Dle Roederer, domnilor! garanțați domnia-voastră pentru persoana regelui și a fiului meu? La aceste răspunsuri Roederer:

„Madame! noi garantăm pentru aceea, că vom a muri alături cu Domnia-Voastră“. „Earși venim“, dice regina către damele de curte desparate, și petrecută de dama Lamballe și Tourzel, merse împreună cu regele, cu sora regelui, cu pruncii și apoi cu câțiva miniștri. După depărțarea familiei regesci nă-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Maria Antoinette.

— Schiță biografică-istorică. —

De

Maxim Pop.

(Urmare.)

XIII.

Într'aceia se apropiă a doua sărbătoare federativă. Regina trebui să meargă pe câmpul lui Marte. Curtenii se temeau, ca și regina, că nu se vor mai reîntoarce. Însă reîntorcându-se searsă, a fost salutăată cu vorbele: „Mulțumită lui D-șeu, că a trecut și 14 Iulie“. Precând creștea pericolul pentru familia regească, pe atunci se oferiră doi inși ca să o scape. Cel dintău a fost Dumourier, al doilea Lafayette. Regina nu a voit să aibă a mulțumii vieța sa și a familiei sale nici lui Dumourier, cu atât mai puțin lui Lafayette: „Mai bine peardă-se totul, decât să mulțumesc vieța unui om, care a făcut atâtea rău“. — Insultele însă începură a fi mai însemnate ca până acum. Pe sub ferestrele reginei, de unde se sloboșiră oare-când rachete, acum gesticulau bărbați și muieri în modul cel mai obscen, așa încât regina nu cuteza a se arăta la fereastră, nici a eși pe afară. Câte-odată își propuse să ese în grădină și să răspundă la insulte: „Da! voin vorbi către ei: Francezilor! Au avut oamenii crușimea de a vă spune, că nu iubesc Franția, eu!

mama dofinului (principelui de coroană)“. Așa dise în una din țiile preumblându-se prin casă, însă totuși s'a abătut dela idee. Șapte luni de ție a durat această tortură. — „Noi suntem păziți ca criminalii, și în adevăr această forță e de nesuferit. A te teme pentru ai tēi în continuu, a nu cuteza să te apropii de nici o fereastră, fără a fi insultat, a nu pute duce pe sērmanii prunci în aer fără de a vedē pe acești nevinovați expuși insultelor, — ce stare iubită amica! Și dacă ai ave numai suferințele proprii, însă a tremura și pentru rege, pentru tot ce e mai scump omului în lume, pentru amicii prezenți și depărtați, aceasta e o sarcină grea de purtat. . . „Așa scrie regina d-nei de Polignac în 7 Ianuarie 1792.

Lucrul veni până acolo, încât regina, ne mai putēnd suporta durerea, dori, ca această stare de lucruri să aibă un capăt.

La 9 August între unsprezece și douăsprezece oare din noapte se aufl bătēndu-se marșul general dinspre casa magistratului. Regina a sciut totul, ea a luat informațiune dela emisari, a sciut, că s'a făcut un complot, s'au ținut adunări nocturne, că Petion și Danton sunt fruntea comunei, că s'au numit comisari, care să aște pe locuitorii din suburbii, că garda națională jumătate e a Iacobinilor, că oamenii dela 20 Iunie așteaptă numai un semn. Regina era pregătită la toate. În fine veni și ziua fatală. Dînsa merse la dofin. Acesta durmia. O descărcătură de pușcă se aufl în curtea Tuilleriilor. „Acesta e prima descărcătură!

Din nefericire nu va fi ultima“, dise regina. Ea merse la regele cu princesa Elisabeta. Într'aceia veni Petion. „Domnule!“ dise regele, „d-ta ești primarul capitalei și în tot locul se bate marșul general. Va să se repească 20 Iunie?“ „Sire!“ răspuse Petion, „marșul se bate fără scirea mea, însă eu mē due momentan la casa magistratului și tot tumultul acesta va înceta“. Petion voia să meargă. Regina însă îi dise: „Domnule Petion! Nouele pericole, care ne amenință, s'au pregăt sub ochii d-tale, despre aceasta nu ne putem îndoi, pentru aceea dătoresci regelui cu dovedirea, că ești inimic atentatului. Subscrie d-ta ca primar al capitalei ordinul către garda națională, ca forță să o respingă cu forță și rămāi la regele“. Petion roși, ținți ochii în jos și subscrise ordinul. Regina a salvat onoarea regelui. El putea acum să moară într'o mână cu legea, în cealaltă cu spada.

În diori de ție Mandat, comandantul general al gardei naționale, referă regelui, că este chiebat la casa magistratului, pentru a se sfātu cu reprezentanții comunei. Regina rugă pe Mandat să nu părăsească pe regele. Acesta însă îi demandă să asculte de ordinul comunei. Mandat merse. La despărțire îi dise: „Nu mē mai reîntorc“. După o oară se vedu capul lui în o lance. Dela adunare veni un mandat, prin care se provoca Petion să meargă în adunare. Regina sfātu pe rege să casseze decretul, pentru-că, dacă va perde și această garanță, atunci nu-i rămāne față cu atentatele alta, decât neputința. Regele

însă ascultă de ordinul adunării legislative și lāsă pe Petion să se ducă. Regina părăsi chilia regelui la 4 oare și dise către damele sale, că nu mai are nici o speranță. Cu toate aceste în secret a făcut dispozițiuni, dând ordin singuraticelor secțiuni ale gardei naționale să ese afară, ca să impedeze tumultul. Ea voi să arete celor din giurul ei o față liniștită, ceea-ce a și făcut. Cu toate aceste temerea a făcut-o să alunece din gură unele cuvinte: „Ce timp frumos, ce ție frumoasă, dacă nu ar fi numai tumultul“, așa dise ea către dl Lorry. Jumătate la 6 trecu regina cu regele și pruncii prin sale și prin galerii, în care erau postați încă de seara la 300 nobili, între care cărunți și tineri, mai prunci. Toți așteptau oară să-și verse sângele. „Să trăiască regina, să trăiască regele“, rēsuna din gura tuturor. Regina înduplecă pe regele să se scoaboe în grădină și să treacă printre șirele gardei naționale. Când se întoarse, regele dise reginei: „Totul e pierdut“. Totuși căpătă earși curagiu, când vedu, că unii grenadiri vin și se postează între nobili. Ear' când pretine un maior din garda națională să depărteze nobilimea înarmată, replică regina: „Aceștia sunt amicii noștri cei mai buni. . . Puneți-i înaintea gurii tunurilor și vē vor arăta, cum mor pentru regele“. Întorcēndu-se apoi către grenadiri, le dise: „Nu vē tulburăți pentru acești oameni bravi. Ei sunt amicii noștri ca și ai voștri, interesele noastre sunt comune. Tot ce aveți mai scump, muieri, prunci, avere, depinde dela ziua de astăzi!“.

În replica sa dl viceprocuro Dr. Jesszensky, în avântul înfăcăratului său govinism, condus de oarbă patimă, a aruncat înalte în fața națiunii române; și, lipsit de tactul politic, de rutina socială și mai presus de toate de faptea cunoscință a adevărului, a argumentat și a afirmat, că statul unguresc susține din al său gimnasiul românesc din Năsăud.

Acesta e un neadevăr. E o afirmare îndrăznească și lipsită de ori-și-ce basă și tendențioasă. Eată pentru-ace:

La 4 Octomvrie s'arbează juneia gimnasială în Năsăud înființarea gimnasiului. Și în acest an s'a prezentat juneia în preșeara dăiei înaintea gimnasiului, cântând 4 piese atât în onoarea s'erbătorii, cât și de repețe-ori strigând „s'arbească Maiestatea Sa Monarchul“, a cărui și onomastică este totodată ziua de 4 Octomvrie.

Directorul gimnasiului dl Ioan Ciocan a salutat și a mulțumit juneii în numele patronatului fondurilor pentru aceste sincere manifestări și într'un moment de simțire românească a constatat următoarele: „Acest gimnasiu nu-l susține nici nu-l subvenționează statul, nu este susținut din vre-o fundațiune episcopască sau călugărească, ci este susținut din munca particulară adunată cu multă sudoare de sânge și cu abnegare destinată spre acest scop cultural.

Dacă Dr. Jesszensky se îndoiesc despre adevărata afirmări dlui Ciocan, n'are decât să-l întrebe, și acesta apoi, așa cred, că-l va dovedi cu date istorice, că în replica sa din 11 Septemvrie 1890 în procesul de presă contra Ioan Macaveiu între multe neadevăruri afirmate a susținut și o prostie, dându-o juraților ca un argument de puțină cunoscință și mai multă rău credință.

Europa, Rusia și România.

Studiu etnic și politic de D. A. Sturdza.
(Urmare.)

După-ce s'a lămurit situațiunea reală a popoarelor Europei în fața Rusiei, e de nevoie să examinăm, care sunt privirile Rușilor, care sunt planurile politice ce reese dintr'însele ca o consecință logică.

Pentru a ne face o idee clară despre aceste planuri, să reamintim, în treacăt, cum Rusia, în timp de o sută cincideci de ani dela începutul secolului trecut până la războiul Crimeei, a cotoit în Europa imense teritorii, prin arme și tot felul de uverturi, micșorând sau desființând chiar alte state purtătoare de cultură. Această lucrare a fost sistematică și Rusia a pus multă paciență pentru a-și ajunge scopurile. Unde împregiurările nu erau propicii, ea se mulțumia și cu câte o provincie, care, ca Basarabia, împușină importanța și forța de rezistență a statului, din a căruia trup se rupea. Învinșă de Turci la 1711, când Petru-cel-mare fu silit a subserbie tratatul rușinos dela Prut, Rusia a devenit cu încetul un pericol serios pentru Europa.

Rebelul Crimeei făcuse de încetase acțiunea rusească o bucată de timp. Nu trecură însă mai mult de două decenii dela 1856 și această acțiune disolvantă începă din nou cu activitate mai mare, mai deschisă și mai făpșe. Mai înainte fusese vorba de a libera

pe creștinii ortodoci de jugul musulman; acum se pun înainte drepturile de dominațiune ale Rușilor preste toate popoarele slavone, ruse sau neruse, și preste altele, pe care Rușilor le place ale trage în lumea slavonă. Astăzi Rușii proclamă dreptul de a împărți țările și popoarele după bunul lor plac, după vederile lor, după interesele lor.

O serie întreagă de scrieri istorice și politice apar, desvôltând dogma de căpetenie și neștrămutată a politicei marelui imperiu dela Nord. O serie întreagă de scrieri au de scop a direge în acest sens opiniunea publică rusească și aceea a țărilor, menite după Ruși a le aparține lor într'un timp mai apropiat sau mai depărtat.

Renumitul general Fadejew expunea, încă dela anul 1868, că antagonismul dintre Europa și Rusia e creat prin însuși faptul ivirii poporului rusec, a unui popor nou, numeros, cu alte idei sociale, cu o biserică a sa proprie, încungiuat de elemente etnice ce-l sânt înrudite sau prin asemănare de rasă sau prin asemănare de religiune: Rușii nu sânt pentru Fadejew numai Ruși proprii și ei ei cuprind pe „Slavii ruși și neruși“ și pe „ortodoci“. Toți aceștia au a trăi într-o naturală și vecinică inimicie cu celelalte popoare europene, dintre care nici unul nu va deveni în mod constant un aliat al Rușilor. Din această situațiune reese, — deoparte simpatia Europei pentru Polonia și Finlandia, precum trecerea sub tutela apuseană a principatelor române și creștinilor din Turcia, — pe de altă parte necesitatea rusificării Finlandiei pentru a apăra de Scandinavism, a provinciilor baltice pentru a le apăra de germanism, a Basarabiei pentru a o scăpa de Europa și fanatismul musulman, a Poloniei și a provinciilor vestice pentru a le scoate de sub complicațiunile unor influențe și comploturi periculoase.

Fadejew declară, că cestiunea orientală e cestiunea slavică, care nu e însă o cestiune proprie a Slavilor meridionali, ci a tuturor Slavilor, și prin urmare a Rușilor. De aceea pericolul unei ciocniri între Rusia și Europa-occidentală din cestiunea orientală ese, printr'înșă se împleticesc și într'înșă reîntră. Cestiunea orientală e o cestiune slavonă; ânteu, fiindcă numai popoare slave ocupă, după Fadejew, teritoriul Turciei-europene din Dalmatia până la Dunăre și Constantinopol, cu singura excepțiune a Peninsulei grecești, locuită de Greci și de Albanezi, — și al doilea fiindcă numai pravoslavnicul Țar al Rusiei 'i-se închină poporațiunile, ce se întind din România până în Grecia, în Siria și în Egipt, ca singurului moștenitor direct al Marelui Constantin, ca singurului împărat creștin din Orient. Naturalmente Grecii și Românii sânt cuprinși între Slavi, căci neputincioși a se ridica și a se susține singuri, aceiași inimici îi amenință ea și pe Ruși. Grecii numai de Ruși pot spera scăparea neamului lor, sub condițiunea de a părăsi fantasia arheologică a imperiului oriental grecesc; fiindcă statul răsarănt creștin aparține Rușilor, ca unora ce sânt capul și inima imensei rase slavone. Românii, învascuți în carnea Slavismului, numai prin ajutorul Rusiei pot să existe, și independența ca și libertatea lor de Rusia atirină. Singura pedecă ce întimpină Rusia în aspirațiunile sale slavone este separațiunea sa de popoarele slave meridionale din Galiția austriacă, vârfu spadei îndreptată în contra

Rusiei de inimicii sei, și prin România, forțarea dela Dunăre, care separează pe Ruși de Slavii balcanici. Astfel stau strâns unite cestiunea poloneză și cestiunea balcanică: nodul amândurora fiind la țărmurile Dunării. Fadejew pune Rusiei alternativa sau de a-și întinde dominațiunea până la Adriatică, sau de a retrograda preste Nistru. Finalmente el nu se îndoiesc însă, că curând sau târziu Rusia va proclama domnia slavismului, adică federațiunea tuturor slavilor și ortodoxilor. Această federațiune s'ar compune din Rusia și din mai multe state mici. Aceste, puse sub principii din familia rusească, 'i-ar regula fiecare interesele lor cu totul interne în mod independent: ear' capul federațiunii ar fi naturalmente Țarul Rusiei, care va conduce toate interesele generale, politice și militare, și limba de stat va fi limba rusească. Numai în asemenea condițiuni se poate ridica Rusia, și pot să-și mențină independența poporațiunile balcanice și dunărene. Considerând, după constelațiunile momentului, pe Francezi și pe Germani odată ca aliați, altădată ca adversari, Fadejew își spriginesce opiniunea, opunând celor 80 milioane de Ruși, sau 87,630.000 Francezi, Austriaci, Belgiani și Olandezi, sau 78,210.000 Germani, Austriaci, Belgiani și Olandezi.

N. I. Danilewski e mai explicat decât Fadejew, pentru-că scrierea lui e curat politică, precând cecalaltă e mai mult militară. Danilewski stabilește mai ânteu, că precum Rusia e pentru Europa un corp străin; asemenea Europa pentru Rusia nu există nici geograficesc, nici istoricesc, nici ca civilizațiune: căci în fața societăților europene individualiste, cu o ilusiune optică a unei civilizațiuni senile, se ridică Rusia, anti-individualistă cu o viață a ei proprie neatinsă de așa dîsul progres civilisator al Europei. Ideea slavismului este, după acest autor, una cu ideea dumnezeirii și a bisericii și din punctul de privire intelectual-național și politic mai înaltă și mai prețioasă, decât libertatea, știința, instrucțiunea și ori-ce alt bun moral sau material al lumii. Danilewski expune mai departe, că aceasta este cauza, că Rusia nu poate părăsi organizarea ei de o mie de ani, udată cu sângele și sudoarea a 80 milioane de suflete de aceeași origine, pentru scopul de a iniția la civilizațiunea europeană pe adrențuroșii dela Kokand, Samarkand și Kiva și pe două milioane de Mongoli vagabunzi, și că ea nu poate vre-odată renunța la misiunea ei de a scutura de jugul apăsător al sclaviei intelectuale ale Europei, atât popoarele curat slavone, precum și acele poporațiuni neslavone, care, ca Românii, Grecii și Ungurii sânt străbătute de elemente slave și de voe ori de nevoe sânt legate de destinele popoarelor ruse-slave. De aci deduce Danilewski, că cestiunea Orientului e emanamente o cestiune rusească, strâns legată și de slavism și de ortodoxie, care pentru acest autor una sânt. El arată, că dacă Grecii și Românii nu sânt de rasă slavonă, ei totuși se nutresc de slavism prin biserică, singura lor boală fiind pretențiunile ambițioase de a-și menține individualitatea prin ajutorul Occidentului european, inamic al lumii slavone. Ca dovadă despre aceasta se aduce: adoptarea decătră Români a alfabetului latin și schimonosirea limbii românești prin alungarea cuvintelor slavone din ea și adoptarea de cuvinte franceze nepotrivite cu firea limbii poporului. (Va urma.)

regească, obosită, se culcă. Mulțimea de afară strigă: „Aruncați-ne capul ei (al reginei) jos“. Strigarea străbătă la urechile regelui. În ziua următoare veniră unele dame de ale sale, ca să-și ofere serviciul. Regina le întine mână și dîse: „Noi sîntem perduți. Toată lumea a ajutat la nimicierea noastră“. Întrând pruncii în chilie, dîse regina: „Sărmani pruncii! Cât de crudel este a nu vă putea da o moștenire atât de frumoasă și a trebui a dîce: Cu noi s'au isprăvit toate“. După aceea întrebă despre Tuillierii, despre morți, despre persoanele, de care se interesa, cum princessa de Tarente, ducesa de Luynes. Dar' care era starea ei? N'aveau schimburi, vestimente, nu aveau nimic. A fost necesităta, ca pentru principele de coroană să primească dela soția ambasadorului englez vestimentele fiului ei și a face dlui Aubier onoarea de a împrumuta dela el 50 louisdori. Oferindu-se unele dame a-și procura cele de lipsă, dîse Maria Antoinette: „Nu am creșut, că reginei din Francia îi vor lipsi ghetetele“.

În zilele următoare Maria Antoinette a fost constrinsă să asiste la scenele din adunare și să asculte petițiunile, care cereau capetele Elvețienilor. Într'una din zile, fiind earăși dînsa în logea logografului, vădă în grădina mai mulți curioși îmbrăcați onest și în liniște. Dînsa salută, însă unul dintre ei răspuns: „Nu trebuie să mai ostenești a-ți pleca capul grațios, pentru-că nu mult îl vei ave“.

În fine adunarea, sătulă de umilirea familiei regesci, a trimis-o în tornul templului. (Va urma.)

CRONICĂ.

Castelul Habsburg. Nisce foi externe aduc scirea, că Arhiducele Francisc Ferdinand d'Este voese să cumpere și să lase a reînol castelul original Habsburg al Casei noastre domitoare, situat în cantonul Aargau. Arhiducele, se dîce, că a și început să facă pașii necesari pentru acest scop.

Sərbare școlară. Primim din Brașov următoarea scire: Ca în tot anul, astfel și în anul acest a școalele noastre medii gr-or. române din Brașov au sərbat ziua protectoarei lor, a Sf. Sofii. Această și s'a sərbat Duminecă în 23 Septemvrie cu solemnitate obișnuită, prezentându-se toate școalele dimpreună cu profesorii lor în biserică și de aici venind în procesiune la școală, corul condus de dl Nicolau Popovici a cântat două piese, ear' bravul profesor Vasile Goldiș a ținut un discurs ocașional frumos și foarte acomodat pentru tinerimea școlară. Atragem atențiunea publicului nostru cititor asupra acestui discurs, pe care îl publicăm la alt loc în coloanele diarului nostru.

Necrolog. Primim următorul anunț: Subsemnații în numele lor și al tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților fac cunoscută înecetarea din viață a mult iubitei lor soție, respective fiică și soră Zoe Augusta Cirlea născută Popu, întemplată ađi la 4 Oct. 1890 st. n. după ameađi la 5 oare, în frageda etate a vieții de 21 ani, împărțită fiind cu sfintele sacrameente ale moribundilor. Perdu-ta conșoțul ei: limanul și fericirea vieții sale; tatăl ei: îndestulirea și bucuria sa; sora ei: razimul scump de mângâiere; consăngenii, amicii și cunoscuții dînsiei: inima cea mai sinceră și francă; ear' națiunea sa o devotată fiică. Rămășițele pămâtesci ale defunctei se vor așeza spre etern repaus în cimitirul bisericii greco-orientale din loc, în 6 Octomvrie la 3 oare d. a. 1890 st. n. Fie-i fărna ușoară și memoria neuitată! Abrud, în 4 Octomvrie 1890 st. n. Mihail Cirlea, notar public regesc, ca conșot. Iosif Popu, jude regesc de tablă, ca tată. Livia Șandru n. Popu, ca soră.

Deralierea de tren dela Kolozs-Kara. Prelungă scirea adusă de noi ieri despre catastrofa dela Kolozs-Kara mai aducem următoarele amănunte: În trenul nenorocit se aflau 6 oameni, dintre care 4 erau la locomotivă și 2 în câte un vagon separat. Patru vagoane dela început erau pline cu povară, ear' 13 din urmă erau goale. În apropiere de cantoniera a 90-a zăcea un bivolt mare pe șine, care nefiind observat de personalul dela locomotivă, trenul a trecut preste el, răsturnându-se într'aceea mai ânteu locomotiva și 5 vagoane dela început, apoi puțin mai târziu cele 13 vagoane goale. Mai multe vagoane au fost stricate. Un ampioiat din serviciul trenului a fost trântit cu atăta putere la pământ, încât în scurtă vreme a murit. Nenorocitul om a lăsat după el 4 copii orfani. O comisiune compusă din judele de instrucție Kocsi Andor și din medicii Kerekes și Bartha continuă lucrările de investigațiune.

Timbrarea cambiilor r. Ministrul de finance Dr. Weckerle luând de veste, că la oficiile de competență și de timbre numai atunci se timbrează cambiile ce trec preste 15 fl. când sânt deja subserise, a dat ordin, că pentru fols proprii și la dorința părților cambiile se pot timbra și înainte de subseriere.

O nouă linie ferată. „Bud. Tagblatt“ află, că între ministrul ungar și austriac de comerț s'au început pertractări cu privire la edificarea unei linii ferate de mare importanță. Se dîce, că această linie are de scop aducerea în o legătură mai scurtă a capitalei Ungariei cu granița Rusiei. Să speculează anume, ca ruta dela Budapesta până la marginile rusești (prin Galiția) să se poată face în circa 12 oare.

Legat pentru academia maghiară de științe. Înainte cu 9 ani locuturul Ludovic Szutits lăsase prin testament toată averea sa în valoare de 80.000 fl. Academiei maghiare de științe, dar' cu condițiunea, ca până-ce trăsece soția acestuia, venitele averii să le primească dînsa. După o vîduvie de 9 ani a murit în 3 Octomvrie și doamna Szutits și astfel întreaga avere a trecut în posesiunea Academiei.

Regina României în Anglia. Citim într-o foaie din București: Înainte de plecarea sa din Liandunore, regina României a fost salutăta de două mii de școlari mici, cu drapele și buchete, cântând în cor un imn care se începe astfel: „O, Regină grațioasă și poetă!... Regina, mulțumindu-le, a rostit aceste cuvinte: „Vă mulțumesc, copii, pentru frumoasele cântece ale voastre. Glasurile pe care le aud dându-mi un adio atât de duios, vor răsună mereu în inima mea. Vă urez, să fiți fericți și tot fericți să faceți pe aceia care vă iubesc“. Acest scurt discurs a fost salutat prin o ovăție imensă.

Testamentul lui Cuza. Se vorbește, că marele domn Cuza, la moartea sa ar fi lăsat un testament prin care dispune, ca întreaga sa avere după moartea sa să se împartă în părți egale între soția sa și cei doi fiu, ear' la cas de a muri fii și de a nu lăsa nici un moștenitor din sângele lor, averea să treacă comunei Huși cu destinație de a se întreține copii sârmani la învățătură. Adocatul comunei Huși, pe baza acestui testament, a și făcut oprire de a se mai încassa veniturile pădurilor și a moșilor decătră actualii deținători ai dîsei averi.

Starea sanitară a regelui Holandei merge din ce în ce mai spre rău prelungă toate desmînțirile. Ministrul luxemburgian de stat Cyschen a fost chemat de ducele Adolf de Nassau în castelul Königstein, pentru a se înțelege asupra măsurilor ce trebuie luate în cazul trecerii din viața a regelui Wilhelm II. Se dîce, că catastrofa e foarte apropiată.

Ex-archimandritul Pelagics ucis. „Male Novine“ anunță, că ex-archimandritul Vasa Pelagics, exilat nu de mult din Belgrad, a fost ucis în cercul Rudnicului.

Exregele Milan a concediat pe Dr. Dochici din postul de instructor al tînerului rege Alexandru. Se dîce, că această concediere a urmat numai din cauza, că Dr. Dochici se ține de partidul radical, care acum este la putere. Noul instructor este denumit în persoana colonelului liberal Nuscovici.

Un ucas — cu privire la vestimente. La dorința general-gubernorului din Varșovia în toate sinagogele s'a lipit câte o ordinațiune pe baza căreia Jidovii sînt recomađi a se arăta pe strade numai în „vestimente cuvințioase“ și de a se purta „modest“.

Teatru. Aseară s'a reprezentat pe scena teatrului german de aici „Die Sieben Schwaben“ (Cei șapte Șrabi), operă populară în 3 acte de Hugo Wittman și Iuliu Bauer. Anul trecut încă am avut ocaziune de a vedea și de a asculta de vre-o câteva-ori acest caraghiosic, care nu se potrivește deloc cu frumoasa și clasică musică a lui Carol Millöcker. Musica aceasta a tras de bună-seamă și aseară un public numeros, și în adevăr opera conține unele parti atât de dragălașe, încât numai cu greu își vine se te desparți de ele, ai voi să le tot auzi și din nou să le auzi. Domnul Francisc Stieff (von Mannsperg) a avut de astădată cel mai bun privilegiu, de a-și arăta frumșea, curățenia și puterea simpaticei sale voci, ear' domnișoara Mina Lanz, afară de vocea-i bine cultivată, n-a oferit și un joc bun, care în anul trecut ne lipsia cu deservirire la d-șoara Wallner. Domni Theodor Mäunell, regisorul, și Hans Koswitz 'i-au interpretat foarte bine rolurile, cel dînteu ca Paracelsus și al doilea ca Spätzle, famulul aceluia. Și dacă mai amintim pe domnișoara Dworsak (Grete), pe domnișoara Rafael (Hannele), care deasemenea au jucat și cântat bine, rămâne numai să mai aducem tributul de recunoștință și dirigențului Alexandru Koffler, care 'i-a dat toată silința, de a presenta o operă bine studiată. Aplaulele și chemările pe scenă încă nu au lipsit.

Sərbarea sfintei Sofii în Brașov.

Cuvîntarea ocașională rostită de profesorul gimnasial Vasile Goldiș.

„Am eșit s'erbătoresce din casa lui D-șeu și ne-am aședat în locul acesta, care de ađi înainte are să ne fie sfânt și preasfânt“. — Astfel, stîmfații ascultători, marele Andreiu a început a vorbi, când în 17 Septemvrie 1851 în ziua sfintei Sofii a pus și a sfințit peatra fundamentală a acestui institut, în care ne aflăm. De atunci și până astăzi tinerimea studioasă în frunte cu corpul profesoral al acestor școale an de an în ziua sfintei Sofii ese s'erbătoresce din casa lui D-șeu și se așează în locul acesta, — atât spre a solvi tributul aducerii aminte față de acea generațiune mare, care drept-creatoare aproape din nimic a ridicat acest lăcaș sfânt pentru neamul nostru, — cât și spre a-și întări sufletul în numele aceluia ideal, care a mînat pe acei bătrâni vrednici de pomenire la chibzuirea unui lucru nou atît de scump. Acest îndoit scop constituie însemnătatea s'erbării noastre de ađi.

În firea inimii omenești își află puternic motiv partea dînteu a scopului amintit, căci firească este dragostea, ce leagă pe copii de părinți și firească este binecuvîntarea memoriei acelor, care prin faptele lor dovedindu-și iubirea de neam s'au nisuit a înlesni fericirea urmașilor.

Am dîs, că partea a doua a scopului ce ne-a întrunit astăzi aici ar fi „să ne întărim sufletele în numele aceluia ideal“, din care am răsărit pentru noi școale.

Dar' pare-mi-se, această întărire a noastră și această aducere aminte de acei harnici bătrâni stă în cea mai strînsă legătură una cu alta. Aducându-ne aminte de ei ne întărim în aspirațiunile, pentru care ei au lărat și întăritându-ne în acele aspirațiuni mai virtos ne aducem aminte de ei. Și cu cât mai mult ne vom pîtrunde de înțelesul adevărat al lucrării, care a luat trup în ziua sfintei Sofii din 1851, — cu cât ne vom pîtrunde mai mult de însemnătatea acestei lucrări: cu atît mai mult se va întări voința noastră, ca prin spornică activitate să dăm viață idealului, de care au fost mișcați acei bătrâni și spre gloria numelui lor și spre binele neamului.

vall poporul asupra palatului. Garda elvețiană se opuse, fiind atacată de ei. Cea mai mare parte din Elvețieni au fost uciși. Plebea intră în palat și strică tot ce îi veni înainte. Pe cale vîrsă regina lacrimi, le ștersă și vîrsă altele de nou. Era spărit de soldați Elvețieni, trăsura mergea încet, îmbuldeala a fost atît de mare, încât reginei 'i-se fură orologiul și portofelul. Ajungînd la cateneaua terasei, se aruncară frunze asupra trăsurilor. „Multe frunze“, dîse regele, ele cad estimp foarte de timpuriu“. La scările terasei băbași și muieri ridicau bastoane și încuiară calea. „Se meargă în adunare“, striga mulțimea. Ei sînt vinovați la toată nefericirea noastră. Această trebuie să încete. „Jos, jos, cu ei“. În fine 'i-a succes familiei regesci a străbate. Ajungînd până în coridor, un om lău pe daufinul, carele mergea cu mumă-sa, și îl duse în brațe. Un țipet de durere se auzi din gura reginei. „Nu vă temeți“, dîse omul, „nu-i fac nimic“. La ușa salei a dat pruncul mamei sale. Întrînd în sală, regina și familia regească se puseră pe scaunele ministrilor. Regele seșu pe un foteu dela-a stînga președintelui și dîse: „Am venit aici ca să se încungiuie o crimă mare“. Regina puse pe daufin lîngă sine. „Să-l ducă lîngă președinte, el este al națiunii, Austria nu e vrednică de iubirea lui“, așa răsună o voce. Un huisaier luă pruncul, care plîngea de spaimă și se ținea tare de mumă-sa.

După constituțiune nu era iertat să se desbată în fața regelui și pentru aceea familia regească a fost închisă în logea „logogra-

fului.“) Șesespedece oare a stat aici regele, regina, pruncii, sora regelui, damele, care o petrecuseră, și ultimii ministri credincioși ai regelui. A vedea o muiere stînd în acea mică închisoare de dimineața până la 2 oare în ziua următoare, în care timp nu a gustat nimic, decât apă cu strugurași udată de lacrimi, scăldată în sudori, cu pruncul dormind pe ge-nunchi, care muiere fusese regină a Franciei, este un lucru tragic. Maria Antoinette ceru o basma. Nici unul din căpi o petrecuseră nu a putut să-i dea o basma, cu care să se fie oprit sângele celor care 'i-au apărât. În adunarea națională se făcură propuneri de depunerea regelui. După mai multe debateri citi Vergmand decretul. Poporul francez se provoca a forma un convent național. Șeful puterii executive e suspendat. La 2 oare finindu-se ședința, familia regească a fost dusă în o mînăstire, unde se mobilară în grabă câteva celule. Fiind întunecate, se puseră lumini în țevile puscilor și așa fu dusă familia regească pe dinaintea lăncilor, de pe care curgea sângele, între strigătele s'elbătele ale poporului. Pruncul regesc era înspăimîntat, Maria Antoinette îl luă dela dl Aubier, îi spuse ceva la urechie. Pruncul merse voios în sus pe trepte și dîse: „Mama 'mi-a promis a mă culca în chilie ei, pentru-că m'am purtat așa de bine față cu oamenii acestia răi“. Familia

*) Logografu a fost un diar foarte bun și ne-parțial, care publica deursul ședintelor spre supărarea Iacobinilor. Din cauza, că s'a închis familia regească în loge, raportorul n'a avut loc și așa despre ședința din 10 August nu s'a publicat nici un raport. Curînd după aceea a fost suprimat diarul.

Astfel această sărbătoare nu va fi pentru noi numai obiceiul rămas din părinți, ci iavor de viață, călăuz prin cărările îndolnice spre fericire. Să ne pătrundem deci de înțelesul acestei sărbători!

Ce se ne gândim, când vedem sute de școlari și deci de învățători eșind din casa lui Dumnezeu și intrând în frunte cu servitorii sfinți ai altarului în acest locaș? Ce se ne gândim, când auzim rugăciunile evlavioase și vedem înfrățirea sărbătorească a ăleii? Ce se ne gândim și cum adică se înțelegem, ce avem de făcut, pentru-ca să nu rămânem spectatori reci și negânditori, pentru-ca să nu vedem numai cu ochii și să auzim numai cu urechile, ci și cu mintea să înțelegem și cu inima să simțim. Trebuie să fim conșcii de ceea-ce s'a făcut, pentru-ca să ne putem da seama de ceea-ce trebuie să facem. — Deci ce s'a făcut? —

O mână de oameni, vădând necazurile și lipsele poporului, din care au eșit, și simțind durerea acestor lipse, au dat mână cu mână și, necruțând osteneală și daruri, au ridicat din pământ aceste frumoase școli, fala și mângăierea noastră. Și ce i-a minat pe acei bătrâni?

Să ne explicăm!

Ideile fiecărui om sunt determinate prin experiențele, care le face. Ținem a defini noțiunea „idee“ drept o înțelegere a unui fenomen al naturii fie din viața fizică, fie din cea psihică a omului. Experiențele primite în conștiință după legile intelectului formează cercul de idei al unui individ. Viața socială a oamenilor, comunicarea reciprocă a ideilor între ei face, de oamenii la un timp anumit mult-puțin au același cerc de idei. Acest „același cerc de idei“ sau se dicem „același cerc de experiențe înțelese“ la oameni într-un timp dat formează ceea-ce numim „spiritual“ aceluia timp. Experimentarea nu stagnează. Și de și oamenii fac experiențe noi, astăzi una, mâine alta și astfel experiențele cele nouă întregesc sau răstoarnă cercul de idei de mai înainte: spiritualul timpului se schimbă. Ceea-ce oamenii ieri credeau, că este bine, azi ved, că este rău. Câte-odată o întâmplare ori vr'un geniu înzestrat cu un deosebit talent observator face o experiență cu totul nouă, cu totul străină cercului de idei de mai înainte a oamenilor. Ideea nouă e clară, pătrunzătoare, în scurt timp conturbă conștiința de mai înainte, se naște o ferebă generală: eată caracteristica timpului de tranziție, eată nota hotarnică din diferitele perioade ale vieții omenirii. Conturbarea cercului de idei odată primit, starea nesigură a conștiinței este izvorul principal al nefericirii. Când omul n'are nimic, pe ce se și răzime credință, când trebuie să simtă goliciunea neagră a sufletului: îl cuprinde groaza și disperarea. Sărăcia fizică e raiu prelângă miseria duchului. — Fericirea individuală deci nu stă în raport cu mărimea sau micimea cercului de idei al individului, ci atrăna dela liniștea sau neliniștea conștiinței. Cu cât cineva este mai convins despre adevărul cercului seu de idei, cu atât este mai fericit. Cercul de idei fără umbră de îndoială privitor la o anumită chestiune psihică sau socială îl numesc: ideal. În acest înțeles puterea fericitoare a ideilor este evidentă. Cu cât idealul unui om condiționează mai mult numai fericirea sa individuală chiar și cu vătămarea fericirii altora, cu atât acel ideal poartă conta mai puțin la stima mulțimii și cu atât mai mult această mulțime va căuta și ea să nimicească un astfel de individ, care periclitează prin convingerea sa fericirea deapropelui. Este clar, că egoismul, ca ideal al vieții, este cel mai prost mijloc spre fericire, căci seamănă însecție, care mușcăndu-se una pe alta își pregătesc sieși moartea.

Ce i-a minat pe bătrânii nostri la ridicarea acestui sfânt locaș? Cum ei și-au părăsit odichna ălelor, au ciungărit zestrea fiicelor și moștenirea fiilor? Când apelăm astăzi la simțul de jertfă al multora dintre noi și drept îndemnul punem în față faptele acelor bătrâni, auzim răspundându-ni-se, că li-a fost ușor acelora, fiindcă tari și mari au fost și aveau comori! Dar' nu vedem, că tocmai așa fiind în înțelesul egoismului nostru mai virtos ei ar fi putut să rămână reci și nepăsători, căci ei erau crescuți și fiii lor aveau comori și lumea le era deschisă? N'au lucrat ei pentru sine, căci erau bătrâni și moartea aproape, — și totuși pentru sine au lucrat, căci inima lor era plină de bucurie și cum putere-aș eu descrie fericirea lor, când păreți acestui locaș crescând din pământ, ei își vedeau visul cu ochii! Și când apostolul, care desuță și flămând și cu carnea sângărândă predică cuvântul adevărului, își spune că este fericit, — tu suriți cu despreț și compătimire? Și când îți spune martirul nașunii, că este prea fericit murind pentru idealul seu, tu nu-l înțelegi?! Nu este adevărat, că soarele apune și răsare? Dar' ce-mi pasă mie? Eu îl ved cum răsare și cum apune și mi-e drag vădându-l! Nu este adevărat, că floarea miroasă și doina răsună? Toate

sunt numai atomi, nimicuri și înșelăciune? Dar' ce-mi pasă mie, când sufletu-mi se umple de mirosul sărbătorilor și inima-mi tresare dulce la doina cea dragă! Nu căuta fericirea în ceea-ce-ți vede ochii și-ți pipăie mâinile, ci căuta-ți-o în ceea-ce simte sufletul vostru și o veți afla și numai așa o veți avé. Fericiti au fost acei bătrâni, care au putut purta în inima lor un ideal atât de puternic; fericiti au fost, când au putut să-și afle fericirea în lucrarea pentru fericirea altora. Voiți să fiți fericiti? Urmați-le! Încălziți-vă inimile la focul idealului iubirii deapropelui și veți afla raiul pe pământ. Sunt sigur, că în inimile voastre tinere și nevino-vate, iubitorilor școlari, sunt imprăsciate rațele idealelor. Nu lăsați să vi-se sfîngă. Din aceste rațe aș voi să împletesc o fășie de lumină, pentru-ca la focul ei să vă pot arăta dulceața și minunata putere fericitoare a idealilor. Nu lăsați, ca umplându-vi-se mintea, să vi-se deșerte inima.

Dorul pentru fericirea neamului nostru mă face, ca adresându-mă mai ales către tine, iubită tinerime, să te povățuesc dicându-ți cuvintele liturgice: „Sus se avem inimile!“

VARIETĂȚI.

(Micul rege al Spaniei e contra etichetei.) Micul rege al Spaniei continuă să fie un fel de copil teribil, care nu vrea să scie de etichetă, spre marele scandal al curtenilor.

Dădaca regelui este matura și respectabilă contesă Peralta, din familia generalului Taccon, și i-se dice „bunica“, pentru-că a fost și dădaca regelui Alfons XII, precând era copil mic.

Contesa Peralta e o doamnă din vremurile vechi, partisană îndărătită a etichetei, și nu puțină supărare îi cauzează ușurințele proprii copilăriei, de care nu poate scăpa un suveran de 4 ani și patru luni, și pe care nu mai puțin o măhnesc și spiritul democratic, care se infiltrează până și în Spania.

Când regele vede pe un grand de Spania sau pe un gentilom cunoscut al lui, îl cheamă familiar pe nume, și dădaca îl corectă necon-tenit, spunându-i titlul personajului.

— Ei, Xiquena! exclamă într-o zi regele, adresându-se vesel fostului ministru cu acest nume.

Dar' dă dăca, care scia, că tatăl contelui de Xiquena murise și că fiul moștenise titlul principal al familiei, rectifică pe regele: Sire rog pe Maiestatea voastră să-și aducă aminte, că persoana căreia îi face cinstea de-a-i vorbi, este duce de Bivooa.

Regele pufni în ris:

— Duce de Bivona! aceasta îi bună! Când sciu eu că e Xiquena! Nu-i așa, că esti Xiquena! urmă el adresându-se gentilomului.

— Da, Sire.

— Veți? Baba aceasta are mania să pue oamenilor nume ciudate: Avea pretenție că Juanito (Juanito e un oficer din garda regală, grand de Spania, foarte mult iubit de rege) ar fi domnul marchis de Soto Mayor?

— Dar' așa e, Sire, și voiți ruga pe Maiestatea Voastră să-și dică astfel, răspunse dădaca.

— Nu spune prostii. Acela e Juanito și acesta e Xiquena.

Și venerabila contesă moare de ciuda lipsei de respect a regelui pentru etichetă.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Viena, 7 Octomvrie n. Ministrii de finance Wekerle și Dunajewsky au ținut ieri conferențe în chestiunea regulării valutei. Tot materialul este ordonat, așa că în curând se va pute convoca o anchetă comună, ca să-l studieze. Totodată s'a luat înțelegere și despre convertirea valorilor de căi ferate, garantate de amândouă guvernele.

În districtul Landstrasse a fost ales deputat după o luptă crâncenă antisemitul Pater Schnabel.

Berlin, 7 Octomvrie n. Generalul Kaltenborn este numit ministru de războiu.

Paris, 7 Octomvrie n. Deputatul Laur a declarat, că la redeschiderea parlamentului va face propunerea, ca el și ceilalți deputați boulangisti să fie dați în judecată.

Amsterdam, 7 Octomvrie n. Se așteaptă, că în curând consiliul de miniștri se va întruni și va proclama regenta.

București, 7 Octomvrie n. Foile registrează scirea, că principele moștenitor în scurtă vreme se va logodi cu fiica principelui de Wales.

Bibliografie.

A apărut:

„Cântările bisericesci“ după melodiile celor „Opt-Glasuri“ ale sfintei biserici ortodoxe, culese, puse pe note și arangate de Dimitrie Cuntan, profesor la seminarul „Andreian“ arhidieceșan în Sibiu.

Editura autorului.

Tipărită pe 119 pagini octav mare și prin conculsul sinodal Nr. 70 al protoc. din 1890 introdusă ca manual de instrucțiune în seminarul „Andreian“, cartea este de următorul cuprins:

Secțiunea I-a: Melodiile fundamentale ale celor opt glasuri cu text din Octoich ca modele în scopul aplicării lor la textul cântării din toate cărțile liturgice.

Secțiunea a II-a: „Podobiile“, variante după melodiile fundamentale ale celor opt glasuri ca modele.

Secțiunea a III-a: „Sfetiile“, Polieleu, Pripiele, Tropare și Condace la toate sărbătorile împărătesci, Catavasi și alte cântări la vecernie și utrenie.

Secțiunea a IV-a: Cântările sfintei liturgii a lui Ioan Crisostom, a Marelui Vasile și a lui Grigorie Teologul.

Secțiunea a V-a: Imnoasele tuturor sărbătorilor, care la sfânta liturgie se cântă în local „Axionului“. „Aduas“: Cântările celor trei „Stări“ la mormântul Domnului în Sâmbăta Sfnt. Patimi.

În „Prefață“ mai cuprinde cartea și îndigările didactice metodice necesare la folosirea ei ca manual de instrucțiune în cântarea bisericească. Hărta, tiparul, legătura și întreaga ajustare a cărții nu lasă nimic de dorit.

Prețul unui exemplar legat în pânză 4 fl. v. a.

Post-portul sub bandă recomandată 20 cr. la un exemplar.

Comandele se fac cu asemnări postale la adresa autorului, însemnându-se pe ele numele adresatului, al comunei și poșta ultimă.

A apărut:

Europa, Rusia și România. Studiu etnic și politic de Dim. A. Sturza. Cu trei harte. București, stabilimentul grafic I. V. Socac, strada Berzi Nr. 96.

„Familia“. Apare în Oradea-mare în fiecare Duminică. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVI. Nr. 38 dela 23 Septemvrie (5 Octomvrie). Cuprinsul: Nopturnă, poezie de Smara — Soare de iarnă, novelă de Radulescu-Niger (urmare). — Mieșul nopții, poezie de V. Botez. — Românul e născut poet și ca poet trăsece, chiar și cu arma în mână, de Ioan Pop Reteganul (urmare). — Bibliografie. — O caracteristică a lui Ioan Creangă. — Cugetări. — Salon: Inaugurarea bustului lui Eminescu. — Bonboane. — Bucătura bună (ilustrațiune). — Literatură și arte. — Teatrul și muzică. — Biserici și școli. — Ce e nou? — Călimarul săptămânii.

Călimarul ăleii.

26 Septemvrie (8 Oct.) 1890.

Italian: Ad. sf. Ioan ev.

Gregorian: Brigita

Soarele: răsare 6.0, apune 5.38

Buletin meteorologic.

Sibiu, 7 Octomvrie n. 6 oare dimineța.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 737.5)	Diferența din prețiuș	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
738.3	-0.5	+5.2	+21.0 +4.4	0

Din țeară, 5 Octomvrie n. 7 oare dimineța.

Stațiunile:	Pres. atmosf. în mm. la ora 7	Temperatura la ora 7	Vântul direcția și viteză
Budapesta	764	+14.4	NV 5
Sătmăr	763	+9.6	S 1
Ciuj	763	+14.2	N 6
Orșova	763	+1.73	—
Timișoara	767	—	NV 1
Arad	765	+11.7	V 3
Panciova	765	+12.6	NV 4

Sosiți în Sibiu.

La 7 Octomvrie n.

Hotel „Meltzer“. Popovici, avocat din Lugoj. Bergvări din Orștie. Grünfeld din Mediaș. Graesser, jude reg., baronul Yull, sublocotenent, din Mediaș. Danielovici, teolog. Melania Prodanus cu fiica din Câmpulung

Teatrul orașenesc în Sibiu.

Abonament

Abonament 6.

Mercuri, 8 Octomvrie 1890:

„Galeotto“.

Dramă în 3 acte și un preliudiu.

Economie.

Reforma tarifului de mărfuri al căilor ferate ungare. O telegramă din Viena de dte 3 Octomvrie n. anunță: Administrațiile căilor ferate de Sud și de stat precum și a societății de navigațiune dunărene se ocupă deja cu reforma tarifului de mărfuri intenționată de ministrul de comerț ungar și așteaptă numai confirmarea, eventuală întregirea autentică a alusiunilor cunoscute până acum în această chestiune, pentru a se decide ce atitudine să iee

—*

Exportul de vite din Ungaria. Locotenența ces. reg. din Galiția a oprit importul de vite de folos din Ungaria în Galiția. Pentru tăiat se pot însă importa cu trenul vite cornute și oi în localitățile mai mari ce zac în apropierea căilor ferate. Transportarea cu trenul e permisă. Dispozițiunea privitoare la importul rimătorilor din Ungaria în Galiția rămâne intactă.

—*

Importul rimătorilor sârbesci în Ungaria. După-cum se scie, guvernul sârbesc a primit propozițiune austro-ungare dela 21 Septemvrie privitoare la importul rimătorilor sârbesci. După acele, Sârbia se obligă a îndeplini dispozițiune convențiunii veterinare existente între Austro-Ungaria și Sârbia și a supraveghia cu toată strictețea aplicarea acelor; toți rimătorii importați din Sârbia în Ungaria vor ară se supună contumăției prescrise în Steinbruch; numărul rimătorilor ce sânt a se importa până la 10 Oct. se va satori învoirea prin ambelor guverne; dispozițiunea ordinei în care vor ară se treacă transporturile de rimători din Sârbia granița Ungariei, rămâne rezervată guvernului sârbesc.

—*

Importul de oi austro-ungare și germane în Franca. După-cum anunță o telegramă din Paris dela 2 Octomvrie n., retragerea opririi importului de oi austro-ungare și germane în Franca e iminentă.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 21 și 22 Septemvrie 1890.

Politti lui Fűrth, grâu 4900 hect., 1170 lei. Th. Dimitriade lui Chrisoveloni, grâu 3000 hect., 1157 1/2 lei. Th. Dimitriade lui Chrisoveloni, grâu 4000 hect., 1157 1/2 lei. Curvisiano lui Țuclos, grâu 1960 hect., 1170 lei. Th. Dimitriade lui Țuclos, grâu 2200 hect., 1170 lei. Th. Dimitriade lui Țuclos, grâu 2400 hect., 1170 lei. Th. Dimitriade lui Fűrth, grâu 2600 hect., 1170 lei. Grosovici, lui Politti grâu 3600 hect., 1175 lei. Carandino lui Politti, grâu 3600 hect., 1195 lei. Marghiom. lui Frischman, grâu 3000 hect., 1230 lei. Sassu lui Millas grâu 1200 hect., 1130 lei. Sassu lui Sgardelli, grâu 2000 hect., 1190 lei. Christoforato lui Vescelar orz 3000 hect., 777 1/2 lei. I. Verona lui Nicolopulo orz 3080 hect., 790 lei. Bach lui Nicolaidi orz 1950 hect., 632 1/2 lei. Bach lui Kivich orz 1030 hect., 595 lei. Buyes lui Frischman orz 1800 hect., 610 lei. Buyes lui Frischman, grâu 1080 hect., 610 lei. Buyes lui Frischman orz 2200 hect., 625 lei. Buyes lui Frischman orz 1870 hect., 640 lei. Cuclelis lui Peirano orzoaică 1500 hect., 785 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 6 Oct. Grâu, hectolitru 76 chilo fl. 4.60 până 5.40, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.70 până 4.30, secăra 70 până 75 chilo fl. 3.60 până 4.—; orz 62 până 66 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, ovăș 42 până 50 chilo fl. 2.— până fl. 2.60, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.90 până fl. 4.20, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—; cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semănțe de cânepă 48 până 50 chilo fl.— până — mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.— până 5.—, limea 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.50, aseola 76 până 80 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 13.— până fl. 14.—, făină Nr. 3 chilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 15.— Nr. 5 fl. 13.10, slănină 100 chilo fl. 58.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, seu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de seu fl. 33.— până fl. 34.— lumini turnate de seu fl. 38.— până fl. 40.—, săpunu fl. 20 până fl. 50.—, fân 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.50, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.25, spirital p. 100 l. % 50 până 51 cr., carnea de vită chilo 38 cr. carnea de vițel 30 până 36 cr., carnea de porc 46 până 48 cr., carnea de berbec 24 până 28 cr., ouă cu 18 până 20 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 3 Oct. n. s'au notta: unguresci bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr. de mijloc 46 cr., până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până — cr., marfă țărănească, grea — cr., până 45.— cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoră 42.— cr., până 45 1/2 cr., românesci, de Bakony grei 48.— cr., până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47 1/2 cr., igrășiți cu h gindă — cr., până — cr., per 4 % cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 Oct. 1890.

Săminte		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul pe 100 chilo
		dela	până	dela	până
Grâu					
Bănățeneș non		78	—	79	—
Grâu dela Tisa nou		78	7.40	7.55	7.70
Grâu „Pesta”		78	7.35	7.50	7.65
Grâu de Alba-Reg. nou		78	7.40	7.55	7.70
„Bacica nou		78	7.40	7.55	7.70
Grâu ung de Nord		78	7.25	7.40	7.55
Săminte, vechi ori noue		Socul		Prețul per 100 chilogr.	
				dela	până
Secară		70—72		6.75	6.95
Orz		60—62		6.20	6.50
„		de vinars		62—64	6.60
„		de bere		64—66	7.30
Ovăș		—		39—41	6.45
Cucuraz (porumb)		bănăț.		75	6.15
„		de alt soi		78	6.10
Meiu		—		—	6.20
Hrighi		—		—	6.50
Marci pe termen.	Grâu	de primă.	7.65	—	7.67
	„Cucuruz	de toam.	7.37	—	7.39
	„	Septemv.	—	—	—
	Ovăș	de primă.	6.89	—	6.91
	„	de toam.	6.69	—	6.72
Produse diverse		Socul		Onion	
				dela	până
Prețul pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	46—	50—	—
	„	franceză	—	—	—
	„	italiană	—	—	—
	„	roșie	43—	46.50	—
	Oleu de in	rafinat	30.50	31—	—
	Oleu de rap.	—	—	—	—
	Uns. de porc	dela Pesta	52.50	53—	—
	„	dela țeară	—	—	—
	Slănină	sventată	41—	42—	—
	„	afumată	51—	52—	—
	Său	—	37—	38—	—
	Prune	din Bosnia, în buți	—	—	—
	„	din Sërbia, în saci	21.50	21.75	—
	Lietar	slavon, nou	24—	25—	—
	„	bănățeneș	—	—	—
	Nuci	din Ungaria	—	—	—
	Gogoși	unguresci	—	—	—
„	sërbesci	—	—	—	
Miere	brută	—	—	—	
„	galbină străcurată	27—	28—	—	
Ceară	de Rosenau	126.	128.	—	
Spirit	brut	15—	15.50	—	
„	Drodiuțe de spirit	17—	17.25	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 6 Oct. st. n. 1890.

Hărție-monetă română Camp. 8.70 vënd. 8.88

Lire turcesci „ 10.20 „ 10.25

Imperiali „ 9.— „ 9.05

Ruble rusești „ 1.38 „ 1.43

Bursa de Budapesta.

Din 4 Oct. st. n. 1890.

Renta de aur ung. 6% 100.90

„ „ 4% 99.20

„ „ hărție 5% 112.75

Împrumutul căilor ferate ung. 97.25

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 110.—

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 89.10

Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.—

Bonuri rurale ung. 104.—

„ „ cu cl. de sortare 104.—

„ „ bănățene-timigene 104.—

„ „ cu cl. de sortare 104.—

„ „ transilvane 104.—

„ „ croato-slavone 104.—

Licitanții au de a depune înainte de licitațiune pentru închirierea „bolții“ cu patru încăperi în centrul comunei

Ioan Poppa, H. Brăteescu,
notar. primar.

Prețul unui exemplar 12 cr.

A conversa dela 10—12 și dela 3—5 oare.

32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Margineanu”⁴. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiăli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa-mică—Sibiiu				
	Tren accelerat	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane							
Viena	3.25	8.—	10.50		Bucuresci	7.35			4.45	Viena	8.—	10.50	3.25			12.59	4.51		Copsa-mică	4.05	10.47	7.10		
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	5.35		9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40			1.39	5.27		Șeica-mare	4.35	11.17	7.43		
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	6.19		9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02			1.56	5.44		Loamneș	5.16	11.58	8.27		
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.13	7.21		10.17	Arad	8.10	3.50	5.27			2.23	6.06		Ocna	5.47	12.29	8.59		
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51		2.43	4.00		10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50			2.49	6.28		Sibiiu	6.10	12.52	9.23		
MezG-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Feldioara	3.12	4.14		11.18	Gyorok	2.34	4.22	6.02			3.37	6.56							
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Apatia	3.32	5.20		11.30	Pauș	3.05	4.46	6.23			3.53	7.26		Sibiiu	7.35	4.34	9.50		
Bratca	3.33	8.16	4.31	3.40	Ăgostonfalva	3.47	5.47		11.51	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34			4.18	7.48		Ocna	8.02	4.58	10.14		
Bucia			4.54	4.03	Homorod	4.20	6.35		12.27	Conop	3.39	5.16	6.52			4.43	8.10		Loamneș	8.50	5.25	10.40		
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Hașfalău	5.25	8.12		1.35	Bérsava		5.38	7.17			4.53	8.20		Șeica-mare	9.05	5.55	11.10		
Huedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Sighișoara	5.45	8.47		1.59	Soborșin		6.33	8.20			5.21	8.48		Copsa-mică	9.34	6.20	11.35		
Stana			6.38	5.49	Elisabetopol	6.12	9.29		2.32	Zam		6.58	8.49			5.56	9.17							
Aghiriș			6.59	6.17	Mediaș	6.33	10.10		2.59	Gurasada		7.22	9.16			6.46	9.54							
Ghirbău			7.11	6.28	Copsa-mică	6.46	10.32		3.13	Ilia		7.38	9.32			7.02	10.09							
Nădășel	5.49		7.24	6.44		6.48	10.42	11.47	3.18	Braniclăa		7.54	9.51			7.36	10.38							
Cluj	6.02	10.35	7.39	7.04	Micășasa		11.01	12.04	3.33	Deva		8.14	10.18		5.49	7.50	10.51		Cucerdea	2.55	8.20	2.56		
Apahida	6.12	11.02	7.54	8.30	Blaj	7.22	11.37	12.32	4.03	Simeria (Piski)		8.43	10.48		6.06	8.03	11.03		Cheta	3.25	8.53	3.26		
Ghirăș	6.27	11.23	8.11	8.55	Crăciunel		11.52	12.44	4.14	Orăștie		9.12	11.14		6.24	8.26	11.27		Ludoș	3.41	9.11	3.42		
Cucerdea	7.30	12.42	9.18	10.31	Teiuș	7.51	12.23	1.06	4.36	Jibot		9.34	11.39		6.53	8.38	11.88		M-Bogat	3.56	9.39	3.57		
Uioara	7.55	1.18	9.49	11.19		7.58	1.23	1.30	5.06	Vințul-de-jos		9.56	12.05		7.06	9.05	12.10		Cipeu-Iernut	4.33	10.18	4.34		
Vințul-de-sus			1.55	11.27	Aiud	8.15	1.50	1.54	5.24	Alba-Iulia		10.17	12.26		7.45	9.25	12.10		Kereș-Sz-Pál	4.48	10.34			

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necsa.